

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: DUMINEC'A.

<p>PRETIULU ABONAMENTULUI.</p> <p>Pentru Austro-Ungari'a : Pe unu anu 5 fl.—cr., pe 1/2 anu 2 fl. 50 cr. Pentru Romani'a si strainetate: Pe unu anu 14 fr., pe jumetate anu 7 franci.</p>	<p>PRETIULU INSERTIUNILORU:</p> <p>Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu cam 150 cuvinte 3 fl.; pana la 200 cuvinte 4 fl.; si mai sus 5 fl v. a.</p>	<p>Correspondentiele sè se adreseze Redactiune „BISERIC'A si SCÓL'A.“ Èr banii de prenumeratiune a TIPOGRAFFA DIECESANA in ARAD.</p>
--	---	--

Din sant'a evangelia de astadi.

Sunt in viéti'a popórelor epoce si timpuri bune, in cari popórele potu se-se desvólte si fara griji si incordári pré mari. Generatiunile, cari traiescu in ast-feliu de epoce sunt norocóse, pentru ca au muncit pentru densele generatiunile, cari le-au precedat, cari le-au lasat de moscenire institutiuni in cele mai bune conditiuni de desvoltare si progresu.

Cât suntem noi, generatiunea de astadi a bisericéi si poporului romanu din acésta tíera, de departe de unu astfeliu de norocu!

Au luptat multa si cu multa barbatia betranii nostri; dar timpurile, in cari au trait densii au fost atât de grele, încât numai intieleptiunii si prudentiei acelor fericiti intru aducere aminte barbati ai bisericéi si natiuni nóstre avem a multiemi, ca le a succes a ne lasá de moscenire in bisericá si pentru desvoltarea nóstra ulterióra magna charta libertatum: statutulu organicu alu bisericéi nóstre.

Dar chiar cand am inceput a pune in aplicare acestu resultatu alu unei munci seculare, prestate cu zelu si indelunga rabdare, am inceput a trece prin vremuri din cele mai grele. Cu tóte acestea timpululu celor 20 de ani din urma nu este sterpu de fapte si bune inceputuri pentru viéti'a si desvoltarea nóstra bisericésca-nationala.

O dovéda acést'a, ca ori cât de grele sunt timpurile, prin care trece unu poporu, — pásind si purcediend cu intieleptiunea si cu prudenti'a, pre care o reclama greutatea situatiunei, — totusi putem se aflám calea si modulu, prin carele se ne putem continuá cu sporiu mersulu spre desvoltare.

Noi, generatiunea de astadi, putem contá ca vor veni si timpuri mai bune; si de acésta sperantia nu vom abdice nici odata nici noi, nici urmasii nostri. Unu lucru inse nu ne este permis a scapá nici odata din vedere, ca atât timpurile bune, cât si timpurile grele sunt in man'a lui Dumnedieu, èr acésta pré inalta Fiintia cérta, si remuneréza pre singurateci si pre popóra; si le tramite timpuri bune si timpuri grele,

dupa cum se vede in viéti'a si faptele lor punendu-se in aplicare: „lumin'a si puterea de a cunósce si a face totu ceea ce detori suntem a face pentru prèmarirea lui Dumnedieu si mantuirea nóstra.“

Acésta putere si lumina este prudenti'a pastoralá, prudenti'a, carea trebuie se impodobésca pre totu omulu, carele doresce in adevèru inaintarea bisericéi si neamului seu.

„A prudentii chiamare si afacere este: a cautá pre Dumnedieulu pácii, carele distinge pre cei urgisiti de lume, si nimicesce pre cei ce cauta pre cãi sinistre marirea lumii acéstei'a,“ dice santulu Ambrosiu.

Si nu se póte tagadú, viéti'a nóstra bisericésca trecuta ne este marturia, ca biseric'a nóstra a cautat totdeun'a pacea cu sene insasi si pacea cu tóta lumea. Si munc'a bisericéi nóstre si pre acestu terenu nu a remas fara de resultate. Avem astadi mai multa pace intre noi, decât dóra cum am potut avé mai nainte, si posedem deci liniscea sufletésca trebuintiósá pentru a fi destul de prudenti in tóte afacerile nóstre.

Dar fiind noi unu poporu, care am trait in trecutú atâtea veacuri in sclavia si góne din tóte partile, unu poporu, carele am tot plans in necazurile nóstre, plangem, si ne plangem si astadi. Si nu este nici cea mai mica indoiéla, multe sunt si astadi cauzele de a-ne plange.

Mantuitoriulu Christos inse ne dice in sant'a evangelia de astadi, „se nu plangem“, ci „se ne sculam“, — cá sculandu-ne din necazurile si greutátile vietii de astadi se-ne afirmám, cá bisericá si poporu demnu de mandrulu nume, pre carele lu-portám, si capace de progresu in tóte directiunile.

Ascultám de acestu sfatu dumnedieescu, pentru ca suntem crestini. Si deci ne intrebám, care este mijloculu, prin carele se-scápám de plansu, si se-ne faurim o viétia, prin carea se-ne putem afirmá cu succesu de ceea ce suntem si trebuie se fim?

Astadi este in prim'a linia numai unulu acestu mijlocu si anume : a calcá in urmele fericitilor nostri betrani, carii ne-au lasat de moscenire statutulu organicu alu bisericei nóstre, si a-ne face fericirea prin biserica si prin mijlócele ei sfinte : prin cruce si prin evangelia.

Omulu carele plange, póte se aiba si se afe in plansu alinare durerilor si necazurilor sale ; dar in acelasi timpu faptu este pre de alta parte, ca pana cand plange, nu creéza nimicu pentru schimbarea situatiunei sale in mai bine.

Omulu, carele plange are in inim'a s'a o rana, causata póte ca prin vin'a altor'a, seau dóra chiar prin vin'a s'a. Dar prin plansu numai, ran'a nici odata nu se curéza. Ran'a are trebuintia de balsamu recoritoriu ; ér acestu balsamu in situatiunea nóstra lu-vom aflá, si ni-lu vom cascigá prin mai multa gandire si prin mai multa lucrare in spiritulu santei biserici si alu sfintei evanghelii.

Prunculu orfanu, streinu si parasitu in acésta lume inzadar se plange de multe ori, pentru ca nimenea nu este, carele se-lu ajute ; dar lu-ajuta Ddieu, si se ajuta singuru pre sene, daca si-innéca plansulu, si abate din mani, cá se-se crésca, si se-se intarésca pre sene — si se-si faca si elu cale si viitoriu in lume.

Este lunga, grea si anevoiósa, calea, pre carea trebue se-o faca prunculu orfanu, pana cand se ajunga la maiorenitate. Cu tóte acestea au fost multi orfani in lume, cari s'au crescut pre sene, si cá barbati au ajuns in viétia inaintea altor'a, si anume inaintea multor'a de acei'a, — cari pre cand orfanii necajeau, — densii se impartesiau de tóte bunatátile.

Repetimu : avem multe cause de a-ne plange ; dar asia ni-se pare noue, ca nu tóte plansurile nóstre si nu totdeun'a sunt deplin motivate.

O privire critica ne póte convinge usior de acést'a. Se plangea odata unu crestinu de ai nostri, ca nu are cu ce platí spesele cultului ; si avea tóta dreptatea de a-se plange, pentru ca in adeveru érá seracu ; dar avea langa casa o gradina, in carea nu era semenatu nimicu, — desi daca ar fi fost semanata, i-ar fi produs de sigur o suma de 5, seau chiar de 10 ori mai mare, de cum era sum'a, pre carea avea se-o platésca in spesele cultului pentru crescerea si luminaarea pruncilor sei.

Cáti crestini de acesti'a vom fi mai avend noi ; si éراسi noi cá biserica, câte ocazioni bune vom fi trecut cu vederea, fara cá se semenám sementi'a cea neperitória a evangheliei in agrulu celu santu alu Domnului.

Pentru ce ?

De buna seama pentru ca n'am avut destula rabdare. Am voit si voim unu progresu repede ; ér daca nu-lu vedem realisandu-se acestu progresu cu intiél'a aburelui, cârtim, si ne plangem. Pré adese

ori uitám, ca : metalele pretiöse nu crescú cá ciuper-cile preste nópte ; ci ele se forméza numai pre incetulu in sinulu pamentului, — si numai tardiu vinu la ivéla cá lucrári maretie ale creatiunei, carea vecinicu lucréza, si vecinicu produce.

Desvoltarea poporului prin biserica, este adeveru, se face incetu ; dar se face cu sigurantia si cu tra-inicia, — pentru ca acésta desvoltare misica inim'a, si intaresce mintea, cá aceste doue puteri dumnedie-esci puse in servitiulu vointiei lui Ddieu se lucre cu sigurantia la inaintarea omului, si popórelor, cari si-le insusiescu ; ér daca in cei 20 de ani trecuti nu s'a potut lucrá mai multu pre acestu terenu, — acést'a si-are caus'a si motivele sale.

Ne-am gasit in cei 20 de ani din urma in peri-ód'a de organizare, in care perióda la ori ce poporu se ivescu usior divergintie de principie si chiar nentielegeri. Cu tóte aceste divergintie s'a lucrat ceea ce s'a potut. S'au creat adeca prin viéti'a nóstra biserice-sca-nationala de pana acum in cele trei eparchii ale bisericei nóstre autonome trei centre de cultura, — cari ori cum sunt, si ori cum ar voi se-le judece cinev'a sunt trei insemnate puteri in desvoltarea nóstra ulterióra.

S'a lovit multu in aceste trei centre si de altii si de ai nostri, in decursulu celor 20 de ani trecuti. Si nu potém intielege pentru ce s'a lovit atât de multu in biserice'a nóstra nationala. Chiar pentru acést'a dicem : se nu le scrie Ddieu pecatulu acest'a.

Intr'aceea ori ce s'ar intemplá in tainiculu vi-itoriu noi scim si facem numai un'a : „nu plan-gem“ ; ci „ne sculám“, cá se-ne afirmám ; si dilnicu se dovedim lumii, — ca biserice'a scie se-si faca deto-rinti'a intru ridicarea si inaintarea unui neamu in desceptare, a neamului romanescu din aceste párti.

Viéti'a si activitatea teologului Grigorie dela Nasians.

[Continuare si fine.]

Murind betranul episcop din Antiochi'a Meletie, Grigorie ca episcopul capitalei luà presidiulu in sinod, si se nisuí de a aplaná schism'a, ce esistá pe atunci intre antiocheni. Desbinarea acést'a datéza inca dela an. 330., când arienii au fost depus din demnitatea episcopésca si au fost alungat din Anti-ochi'a pe energicul Eustatie, carele érá aderent insufletit al doctrinelor niceane. Chemat fiind deci la an. 360 episcopul arian din Antiochi'a, cu numele Eudoxie, ca se ocupe scaunul episcopese din residentia imperiului, si alegendu-se de succesori al seu episcopul din Sebaste Meletie, carele mai nainte conspirá cu eusebianii (semiarianii), ér in timpul din urma se gerá ca amic al invetiaturilor sinodului nicean ; unii dintre antiocheni 'l recunoscura pe el de episcop legiuit, altii inse pe presbiterul Paulin, carele a primit hirotoni'a de episcop dela veteranul prelat din Calaris (de pe insul'a Sardini'a),

Lucifer. Biserică a intrăga s'a desfacut in partide. Occidentali dimpreuna cu Egiptul erau pe langa Paulin, ér orientali totii tieneau cu Meletie. Acum Grigorie pentru-ca se puna odata capet schismei, si-a dat tóta silinti'a ca se induplece pe resariteni, ca si ei se recunósca din partea lor legitimitatea lui Paulin. Dar zadarnice au fost tóte incercarile si ostenelele sale, caci sinodul nu se invoi la acést'a, si prin urmare respinse propunerea facuta de el. Om fórte simtietoriu si iubitoriu de pace, cum erá Grigorie, s'a superat si intristat mult pentru derut'a suferita in sinod. A mai obvenit pe lángra acést'a si impregiurarea, ca sosind in Constantinopolea mai multi episcopi macedonieni (aderenti de ai ereticului Macedoniu) si egipteni pentru de a luá parte la sinod, si informandu-se ei asupra celor pertractate deja in sinod, nici decum nu voira se aprobe si se recunósca intarirea lui Grigoire, sub cuvânt, ca acésta procedura ar fi contra dispusetiunii din canonul al 5-lea al sinodului prim ecumenic. Nascându-se din acést'a cauza cérta si desbinare intre episcopi, Grigorie renuntiá la demnitatea de episcop al capitalei, si luându-si dela sinod si dela turm'a sa remas bun, prin o cuvântare fórte minunata, rostita in presentia imperatului Teodosie, parasi orasiulu, si se retrase la Arians, mosiór'a mostenita dela parintií sei; unde a petrecut apoi pana la finea vietii sale. Inzadar l-a mai invitat imperatul la un nou sinod in Constantinopolea, la an. 382, caci el respundiend ca „n'a vediu inca sinod cu vreun óre-care rezultat bun,“ a refusat categoric invitarea. Dupa acést'a a administrat prin mai multi ani episcopi'a veduvita din Nasians; ér dupa indeplinirea vacantiei s'a retras de tot de pe arena luptei, petrecând restul vietii sale numai in ascésa, studiu si activitate literara, pana la anul mortii sale, 390.

Scrierile lui cuprind patru tomuri din editiunea lui Migne (vedi nr 4 al fóiei n. din a. c.), si sunt parte cuvântari, parte epistole si parte poesii. Cuvântari ni-au remas 45, epistole 243 ér poesii 507.

Cuvântarile sunt lucrate cu multa maestrie, si la tot casul el este unul dintre cei mai mari cuvântatori ai bisericei resaritene. Judecându-le dupa cuprins ele sunt: dogmatice, polemice, morale, panegirice, ocazionale si funebrale. Dintre tóte cele mai renumite sunt, cele cinci cuvântari despre teologie, adeca dumnedieitatea Cuvântului (λόγοι θεολογικοί), tinue in Constantinopolea in contra arieniilor. Dela aceste 'si are si atributul de „teologul.“ Memorabile sunt inca: dóue cuvântari, pe cari le-a rostit el in Nasians in contra tendintiei anticrestine a imperatului Iulian, dupa mórtea acestui'a, precum si in contra acasarilor ce se ridicasera asupra crestinitismului. Ele se mai numesc cele „2 invective“ in contra imperatului Iulian (λόγοι στηλιτευτικοί séu Invective in Julianum imperatorem). Nu mai putien merita amintire dintre cele ocazionale, cu-

vântarea ce a tinue-o la hirotoni'a sa, apoi ceea prin carea a justificat fug'a sa din Nasians la Pont dupa hirotoni'a de presbiter (λόγος περι φογῆς); si in urma cuvântul de-a dio rostit cu ocaziunea abdicerii si retragerii sale din episcopatul constantinopolitan. Afiam intre cuvântarile sale mai multe, cari le-a tinue in diu'a botezului Dlui, (εἰς τὴν ἡμέραν τῶν φώτων) in diu'a de Craciun (εἰς τὰ θεοφάνεια ἢ γενέθλια); dóue cuvântari rostite la Pasci, un'a in duminéc'a dupa pasci, numita cea nóua (εἰς τὴν καινὴν κυριακὴν) si un'a la serbatória cinci-diecimii (Rosalii). Dintre cele panegirice cea mai renumita este cuvântarea, ce a tinue-o in amintirea amicului seu Vasilie cel mare; apoi cuvântarile la mórtea fratelui seu Cesariu, a surorii sale Gorgoni'a, a tatalui seu Grigorie; precum si panegiricele rostite asupra altor sânti parinti.

Epistolele sale inca sunt scrise cu mult spirit si multa elegancia; dar numai putiene din ele tractédia cestiuni teologice-dogmatice, caci cele mai multe sunt amicale, mangaietóre si moralisatóre. Insemnatarea lor pentru istori'a vietii si a timpului seu este mai pre sus de tóta indoiél'a.

Poesiile ce ni-au lasat sunt in partea cea mai mare scrise la betranetie, si drept-ca afiam intre ele unele imne fórte frumoése, unele aforisme si maxime minunate si fórte nimerite, dar sunt si destule, in cari lipsesce cu deseversire spiritul poetic. Dupa cuprins sunt dogmatice-morale, epigrame, epitafe; inse cele mai multe sunt istorice, si privesc persóne si intêmplari din timpul seu. Dintre aceste cea mai lunga si mai renumita este poesia despre viétii'a sa, cunoscuta sub numele de „Carmende vita sua“ (περὶ ἑαυτοῦ) in carea nu fara spirit ironic si satiric descrise in versuri intrég'a sa viétia.

Dr. Tr. Puticiu.

Constantin Diaconovicu Loga.

Schítia din viétii'a si activitatea lui, cetita de Iuliu Vuí'a, invetiatoriu in Comlosiu, in sediinti'a adunarii generale a reuniunii invetiatoriloru rom. gr. or. tiente in Caransebesiu la 10/22. Augstu 1890.

Priviti trecutul scólei romane si ve veti convinge, ca acela este de o trista amintire pentru noi; nori grei au planatu asupra sortii poporului si a scólei romane in trecut: secolii intregi a fost poporul romanu si scól'a s'a sclava elementeloru straine, condamnatu — intre atari referintie funeste — a orbeá in noialulu nesciintiei.

Cand tóte popórele Europei au desfasiat stindardulu civilizatiunei, atunci poporul Romanu — timpu aprópe 1000 de ani — cu arm'a in mana a trebuit se-si apere agrulu si viati'a de invasiunea barbariloru, este deci prea naturalu, cá in acele timpuri critice, activitatea lui pe terenulu literaru a fost inlocuita prin alte cestiuni vitali; de scóle nici ca putea fi vorb'a.

Se nu insultám martiriulu acestui poporu — dice

unu distinsu scrietoriu romanu. — Nópte lunga si infiorósa a trecutu peste densulu; si pecând Europeanulu dela Rin si de pe malurile Temsei se adoperá cá se afle lumi nóue si se deschida spiritului omenescu drumulu prin regiunile abstractiuniloru filosofice, pe atunci Romanul trebuia se stee cu lancia in mana, se opréscá navalirea intunerecului si a barbarismului.“

„Putiene, fórte putiene stele lucira in acésta nópte lunga asupra poporului romanu, care impreuna cu angéru-lu seu pazitoriu i-a indegetatu calea catra viitoriulu seu celu mandru.“

Da, aceeași prevedintia carea a cercatu greu sermanulu nostru poporu, s'a induratu a-i trimite unele genuri nationale, spre a-l scóte din acea nópte lunga si intunecósa.

Pentru a dá o viétia, o renascere scólei romane, a trebuit se vina nisce barbati predestinati, apostoli resoluti si devotati causei culturale, carii spargend tielina — acel intunec alu nesciintiei — au pregatit agrulu culturai nóstre nationale.

Unulu dintre „acesti barbati predestinati, insufletiti, de geniulu Romei si alu Daciei, carii ne-au rechematu, dup'o amortiéla de secolu, la consciintia de noi insine“, a fost meritatul directoru si organisatoriu alu scóleloru nationale din Regimentulu romanescu banaticu *Constantin Diaconoviciu Loga*.

In geniulu lui Loga e recunoscutu, ca viitoriulu popóreloru depinde dela gradulu desvoltarii lor intelectualu, si ca spre acestu scop Romanii au lipsa de scóle si invetiatori bravi; éta momentele cari l-au condusu pe Loga de a imbratisá cu atata caldura cauza instructiunei.

Elu a vezut ca elementele straine, cari au impresoratu si coplesitu poporulu Romanu banatian, zadarnicescu ori si ce progresu manifestatu la noi; si prin urmare ca natiunea are necesitate de unu bratiu puternicu, care se a-prinda schintei'a renasceri nóstre intielectuale.

Se consacram deci dóue momente memoriei si numelui acestui veritabilu apostulu, carele a trait pentru caus'a instructiunei, si a murit sub sarcin'a acestei opere grele cu atát mai vertos, caci principiile morale si de nationalismu, ne incumba datorinti'a de a renvia memori'a barbatilor bine meritati.

Loga a vediutu lumin'a dilei in Caransebesiu la 1. Noemvrie 1770, din parinti sermani; studiile primari le-a facutu in Caransebesiu, ér cele gimnasiale in Lugosiu de unde a trecutu la facultatea juridica din Pest'a; dupa cum se constata din insusi cuvintele sale adresate fiului seu Stefan — cand 'l inscriesese la aceeași facultate: „Vedi, pe aici am umblatu eu, cauta se umbli in caile mele.“

Dupa absolvare ocupase unele functiuni in capitala, neconvenindu inse simtieminteloru sale nationale terenulu politicu; l-a parasitu dedicandu-se causei instructiunei.

Pe acele timpuri — in capitala — nici ca era cumentu de Romani, simtiulu nationalu degenerase de tot; religiunea gr. or. era reprezentata numai prin Tintari, respective romani grecisati.

Documentandu-le Loga ca ei suntu Romani, strane-

potii falnicei Rome de odinóra; au devenit la consciintia de sine, alegendu-si de primulu invetiatoriu si cantoru pe Loga.

Demnu de amintire este momentulu cand Loga a intratu in biserica incungiuratu de Romani spunendu-le Greciloru, ca ei de acum voescu a cantá in limb'a lor strabuna. La audiulu acestoru cuvinte Grecii se revoltara, si cand a inceputu Loga a cantá, toti au saritu asupra-i atacandu-lu, elu inse si-a continuatu cantarea si de atunci se canta si romanese in biserica.

La 3. Noemvre 1812, infintandu-se institutulu pedagogicu din Arad, prin decretulu consiliului regescu din 6. Noemvre 1812. Nr. 12,144. a fost denumitu Loga de profesoru pentru gramatica si stilu, ér mai apoi si pentru pedagogie si metodicu.

Prin unu deosebitu zelu, energie si devotatiune fatia de nobila-i chiemare, a sciutu Loga inca de timpuriu se castige stim'a si iubirea tuturoru, castigandu-si inca pe atunci unu nume bunu.

In acésta calitate a remasu pana in 28. Ianuarie 1831., cand in urma inaltului rescriptu alu consiliului ostasiescu de curte — din 11. Iuniu 1830. Nr. 2383. — fiindu denumitu de directoru alu scóleloru nationale din regimentulu banaticu si din districtulu batalionului serbescu banaticu de granitia pana la Dunare, a renuntyatu la acestu postu.

(Va urmá.)

Increstinarea Romaniloru.

II) *Convertirea ginteloru barbare la crestinismu prin Romani.*

(Continuare si fine.)

Nichita au primitu coron'a muceniciei dela Athanaric regele Gotilor pagani si amintirea lui o serbam in 15 septemvre unde in sinacsariulu dilei acesteia aflam scrise din biografi'a lui Nichit'a: „Acesta au fost pe vremea imparatiei marelui Constantin, nascut si crescut in tier'a barbarilor celor numiti Goti, adeca in Dacia lui Traianu, carea scrietorilor Grecesti li este dincolo de Dunere, care tiéra pre acea vreme o ocupase Gotii si se chieamá Goti'a éra acuma se chiama tier'a Romanésca si tier'a Moldovei. Deci fiind ca acesta sant n'a voit a urmá paganitatea barbariloru ci precum era de neam luminat si bogatu asia era si crestinu bunu. A fost prinsu si muncit de Athanaricu stapanitoriul Gotiloru, pentru credinti'a lui Christos, mai pre urma prin focu s'a seversitu.“

Bolandianii gasescu in Ammian Marcellin destule indicii pentru a determiná ca St. Nichit'a a murit in Moldovi'a de astadi séu Romani'a, ori in Basarabi'a cam pre la 372.

Contimpuranul lui Nichita a fost Ulfila, séu Acrila urmatoriul lui Teofil, cu care a luat parte si la sinodul I-le ecumenicu din Nicea a. 325. „Fost-au cu Teofil si Ulfil'a,“ acarui persóna are cea mai insemnata rola in istori'a convertirei Gotiloru si trage originea din o familie

romana. Secundu din Capadocia ajunse in captivitate la Goti, si cunoscend bine limb'a, Gotilor li-a predicat crestinismulu, si traducend sânt'a scriptura pre limb'a Gotiloru, si afland si alfabetulu Goticu, pre toti i-au convertit la religiunea crestina, si au meritat supra numele de apostolulu Gotiloru Germani. Totu pre acestu timpu cade si activitatea misionara a unui al doilea Sav'a martirul supra numit Gotulu, elu s'a nascut si crescut in Goti'a adeca in Moldovalachia séu Romani'a de astadi, predicandu evangeli'a lui Christos intre Goti, pana ce din ordinea lui Athanariu regele Gotilor au fost inecat in riulu Buzeu séu Museu nu departe de Tirgoviste.

Dupa Goti venira Huni, si mai selbatici si crudeli decat Gotii, a caroru tonu din Asi'a dupa spus'a istoricilor magiari s'au audit pana in Europa. Acesti'a nimicind imperati'a Gotiloru tóte popórele fugiau din naintea crudimilor lor in locuri indepartate numai singuri romanii remasera nemiscati in Daci'a dupa cum marturiseste unu cronistu magiaru: „Solis hic valachis remanentibus.“ Romanii prin cultur'a romana si lumin'a evangeliului, si pre acesti óspeti, ii aducu in staululu culturai romane si luminei evangeliului primul episcopu romanu, care au asodat in convertirea acestor barbari au fost parintele nostru Theotim episcopul roman de preste Dunere din Tomi cetatea Scythiei mici, astadi Constanti'a in Dobrogi, care pre atunci se tienea de Daci'a, si de Huni si Goti s'a supranumit Domnedieulu Romanilor!

Intru convertirea Avarilor, cari au succedat Hunilor, inca au asodat Romanii, inse acestia asia au fost de barbari, de n'au primit crestinismul nici cand au fost loviti de sórte si nimiciti cu regnu cu totu de Carol cel mare imperatulu Francesilor la a. 791, cand numai cu mare sila i-au succesu lui Carol se-l constringa pre Tudun principele lor se primésca religiunea crestina si se se boteze in Aquisgram séu Achen, de care reintornand acasa care si s'a lasat, revoltand Avari supra lui. Carol inse si adoua-óra batend pre Avari le nimicesce regnulu, si pre Tudun facendu-lu captivu 'l omóra. Acei Avari cari s'au reintorsu catra resaritu nu sunt altii decat Slavii, cari s'au luptat in societatea Avarilor si dupa invingerea lui Carolu trece retrasu in Transilvani'a intre muntii Carpatini, si au remasu in paganitate pana la 950, cand i-a convertit la crestinismu Hieroteu Episcopulu Romaniloru sub Giul'a al II-lea principe magiaru alu Transilvaniei carii astadi se numescu Secui.

Dara Slaviloru, care in secululu a VI-le si VII-le sub nume diferite au venit in Europ'a din Asi'a si pre cari Romanii i-au primit ospitalu cá pre celelalte popóre: Valachiam gentem hospitalem fuisse necesse est, quia Gothos, Hunnos, et Slavos sedem querentem hospitio exceperunt.“ Intru adevér li-au fost apostoli in convertire la crestinismu principii rusesti Ascold si Dier. Aredicandu-se ei din Novgorod si Chiev cu óste asupra imperatilor bisantini, prin Dacia-Romani'a li-au fost drumulu incolo si inapoi, si aici dela Romani au inveiat a cunósce primile elemente a religiune crestine. Asemenea si Olg'a regin'a cea intielepta a

Rusilor, numai dela romani, cá vecinii sei, invetiata au putut merge la Constantinápolu, si in anulu 955 a-se botezá sub Constantin alu VI-le primind in botezu numele Helena.

Totusi totalitatea Slavilor a fost adusa la cultur'a romana si lumin'a evangeliului prin calugerii romani Metodiu si Ciril din Tesalonic'a, cari afland alfabetul si literatur'a slava, si traducend sânt'a scriptura in idiomul Slavic au meritatu a se numi apostolii Slavilor. Methodiu au botezat pre Bogoru regele Bulgarilor la 860. Pre Ratislav regele Moravilor la 863, si la anulu 870 in curtea Iiu Svatopluc regele Moraivei, pre Borisov seu Borzivoiu regele Bohemei dimpreuna cu soti'a sa regin'a Ludmil'a si cu alti 30 d' magnati si persóne militare. De aici au strabatutu religiunea crestina in Poloni'a. Micislav regele Poloniei, condus de soti'a sa Dombrovca, fi'a lui Boleslavu regele Bohemiei s'a botezat cu natiunea sa la 965. Éra totalitatea Rusilor sub Vladimir celu mare la 988.

Asemenea convertira romanii la cultur'a romana si lumin'a evangeliului, si pre fratii Unguri, trimitiend pre ducele lor Iuliu din Transilvania la Constantinapolea de se botezá la 950, de unde reintornand, si-au botezatu tóta famili'a si natiunea sa.

E drept ca pre Tatari si Turci, nu i-au putut romanii apucá in sinul bisericeii, si culturai romane, dara celu putienu i-au retienutu, si respinsu dela marginile Europei crestine.

Tóte aceste natiuni au fost convertite in sinulu bisericeii ortodocse, carei au apartienutu si romanii, dascalii si apostolii lor, si au profesatu ritulu orientalu.

Éta dar fratilor Romani orientali ortodocsi, ce rolu duseram atunci, si inca intre imprejurari abnormale si de totului fatale, cand remaserem tenaci traditiuniloru parintesti adeca, culturai si religiunei strabune in puritatea loru originala primitiva apostolica. Nunumai ca ne poturam conservá limb'a si nationalitatea, incát natiunea romana astadi vorbesce cea mai fara dialecte limba, din limbele latine, si dam 80% (percente) din limb'a latina, pre cand surorile natiuni Francesa, Italiana, Ispaniola si Portugesa, da numai 60—70 percente? Ce inca li impuserem acestor'a cultur'a si religiunea strabuna crestina, prin care invinsii deveniram invingatori.

Vediend popórele barbare inimicii nostri, si mai vertosu Grecii si Slavii ca stam pre asia stalpi tari si puternici cugetara se ne respinga de pre acesti stalpi de conservare, si de minune li succesara! Asia la 1055 Greculu Mihaiu Cerulariu patriarchulu din Constantinopolea, si bulgarulu Leone arhiepiscopulu din Achrid'a, scósera limb'a romana, din biserice'a romaniloru dincolo de Dunere (noua in tractatulu acesta ni-a fost vorba numai despre romanii de dincóce de Dunare sau romanii Traiani, nu si despre cei de dincolo de a dreapta Dunarei) si introdusera in loculu ei pre cea Greco-Bulgara, de care nu s'au potutu emancipá nici pana astadi. — Éra bulgariului Theoctist dupa conciliulu din Florenti'a, ii succese a scóte limb'a romana, si din biserice'a romaniloru de dincóce de Dunare,

si a o inlocui cu cea slavóna, si mai pre urma cu cea greca, care in decursulu a loru 150 de ani putinu au fost de ná ni-au grecisat cu totulu, nimicindu ori ce semnu de viétia si literatura romana. Si numai Europei in congresulu din Paris la 1856, si in celu din Berlin la 1878 prin care Romani a, 'si dobandí independintí'a si Regatul i-a sucesu a ne scapá!

Éra in Ungari'a prin energie'a conlucrare si intrepunere a neobositului a nemuritoriului Archiepiscopu si metropolitu a Romaniloru Andreiu Baron de Siagun'a, si a filoru sei sufletesci; ii succese a ne eliberá de jugulu slavismului gloriosului acum regnante Maestatii Sale imperatului si Regelui nostru Francisc Iosifu întâiului, restaurandú-ne, vechea metropolia, si cu ea independintí'a hierarchica la 1864. Éra marit'a dieta a Ungariei prin artielulu a IX-lea a legiloru din 1868 o aredica la valórea legala, si egala cu celelalte biserici sorori.

Prin aceste inca nu este delaturatu tot reulu, mai este inca multu de doritu, inse suntemu indreptu a crede, ba pretindem chiaru, ca in acésta era o libertatiloru, romanii ortodocsi voru fi cu multu mai prevedietori, si intiepti de a sei delaturá reulu, decâtu se cadia in curs'a ce li se intinde, cand dintr'o parte cand din alta. Éra acésta numai asia se va putea, daca voru luá esemplu dela strabunii din trecutu si voru tiené tare si susu la cultur'a si religiunea strabuna ce ni-a fost si pana aci talismanulu si anchor'a de scapare, si care are se ne fie si invetiátorie: Ddiu cu noi, si sant'a nostra causa!

J. Damsi'a,
parochu, ases. cons.

Mihail Mocsonyi de Foen.

In diu'a de 2/14 luna curenta a incetat din viétia ilustrulu barbatu, dlu Mihail Mocsonyi de Foen, parintele ilustrilor barbati ai bisericei si natiunei Dr. Alecsandru si Dr. Eugeniu Mocsonyi de Foen, — in anulu 79 alu etàii.

Casulu acest'a a strepus in doliu ilustr'a familia Mocsonyi de Foen; dar doliulu acestei ilustre familii, carea si-a cascadegat merite neperitória pentru biserice'a si natiunea nóstra, este in acelasi timpu doliulu tuturor romanilor din acésta tíera.

Inregistrand si noi acestu casu ne exprimám condolenti'a facia de ilustr'a familia remasa in doliu; ér reposatului in Domnulu i-dicem: cá Ddiu se asieze sufletulu lui in locasiurile dreptilor!

In veci amintirea lui!

D I V E R S E.

* „Junimea Romana,” fóia pentru cultivarea junimei si a tenerimei satene este titlulu unei foi ce apare in Beregeu sub redactiunea dlui Emericu Andreescu in fiecare a dou'a Dumineca. Pretiulu abonamen-

tului este 1 fl 60 cr. pre anu. Cuprinsulu numerilor aparuti pana acum este variatu si de interesu, — si sperám ca daca fóia va fi sprijinita de publicu póte se faca bune servitie. De aceea o recomandám in atentiunea onoratului publicu, cu atât mai vèrtos ca la noi este de dorit a avé o lectura buna pentru tenerimea dela sate, carea absolvéscólele elementarie.

* *Dlu Dr. Aureliu Demian* profesoru la institutulu pedagogico-teologicu, medicu practiculu in Aradu si specialistu in morburi de femei si-a stremutat locuinti'a in piati'a libertátii (szabadságtér) Nru 6 in cas'a dlui profesoru preparandialu emeritu Dr. Atanasiu Siandor, unde tiene si órele de ordinatiune dela 8—9 óre deminéti'a si dupa amédi dela 3—4.

* *Anuntiu literariu.* In editur'a tipogrfiei din Aradu a aparutu: „Calendariu pre anulu Domnului 1891“ Al XII-le calendariu aparutu in tipgrafi'a nóstra intrece in tóte privintiele pe cele anterióre. Elu contine tóte cerintiele unui calindaru bunu si folositoru. — Lu recomandam publicului nostru cetitoru.

* *Statua lui Vasile Alexandri.* Primari'a din Iasi, in siedinti'a din 25 Septemvre, a numitu 2 comisiuni pentru strangerea fondului de a se ridicá statua de bronzu lui Vasile Alexandri. Aceste comisiuni suntu: 1) Dómnele Princes'a Aglae Moruzi, Casandr'a Donici, Ortensi'a Racovitia, Smarand'a Branzie, Mari'a Irimescu, Aglae Rasicanu. 2) D-nii: V. Pogoru, primaru, Mitropolitulu Moldovei, Printiulu G. Sturdza, Gr. Cogalniceanu. N. Culiانو, Rect. Univer., D. Roseti, Locot.-colon. Langa. Comitetele se voru intruni pentru a decide modulu de lucru si forma comitetului.

* *Himenu.* D-lu Mihaiu Vidu, invetiatoriu rom. gr. or. in Cuiediu si-a incredintiátu de fitóre sotie de Dsiór'a Eugeni'a Suciú din Buteni, fiic'a preotului Eutimiu Suciú din Petidu.

† *Necrologu.* In 1 Octomvre st. v. a. repostu in Domnulu preotulu Simionu Tomutia din Borosbesiu in etate de 62 de ani. Osemintele defunctului s'a depusu spre vecinic'a odichna in 3 l. c. st. v. Servitiulu funebralu a fostu seversitu prin parintele protopresbiteru Constantinu Gurbanu, asistatu fiindu de mai multi preoti si invetiatori, in presentí'a unui numeru frumosu de poporeni. — Fiei tierin'a usióra si memori'a binecuvantata!

* *Archiducele Eugen in Cernautiu.* In 11 Octomvre a cercetatu archiducele Eugen Cernautiulu in afaceri militare. Corpulu oficeriloru reg. 41 de inf. i-au facutu mari ovatiuni. Dintre notabilitáti s'au prezentatu archiducelui Dr. Silvestru metropolitulu gr. or., cont. Pace consilier de curte, Ales. Vasilco, consil. intim si capitanu alu tieri Bucovina. Archiducele a intorsu visit'a acestoru notabilitáti.

* *Nunt'a de argintu a parechei imperatesci din Rusia.* In Octobre 1891 isi va serbá parechi'a domnitóre din Rusi'a nunt'a de argintu. Din caus'a acést'a se incepu de pe acum pregatirile in tóte partile Rusiei.

* *Unu architectu confusu.* Se povestese, ca unu architectu germanu — numele nu i-se spune — avea se cladésca pentru unu cîntirimu din Berlinu o cripta mare familiara si pentru o mahal'a, totu din Berlinu, o sala mare de asteptare la o gara. Architectulu desémna planurile, le pune în plicuri si le adreséza comitentiloru, apoi dispare si elu la bai. La reintórcerea lui, ce se vedi? elu schimbese desemnurile in plicuri si la gara lucrau din grosu la cripta, pe cand in cimitiriu, sal'a de asteptare era aprópe gata.

Concursu.

Se escrie concurs pentru indeplinirea definitiva a parochiei vacante de clasa prima din comun'a Calacea, comitatulu si protopresviteratulu Timisiorii cu terminu de alegere pe 11 Noemvrie 1890. st. v.

Emolumintele sunt una sesiune de pamentu aratoriu de clasa prima clasificatu cu 30 jugere in pretiu de 500 fl. v. a.

Sub titlu de venitu stolariu, dela botezuri cununii inmormántari, santirea caseloru de 2 ori in anu 180 fl. v. a. alte venite sigure 20 fl.

Birulu este a-se incasá in urmatoriulu modu: dupa una sesiune de pamentu 90 litre grau, dupa $\frac{1}{2}$ sesiune 45 litre, la $\frac{1}{4}$ sesiune 22 $\frac{1}{2}$ litre, la $\frac{1}{8}$ 15 litre, éra dela zileri cu casa 10 litre grâu, care computându-se in bani aduce o suma de 155 fl.

Venitulu totalu este 855 fl. v. a.

Cei ce dorescu a competá la acésta parochie de clas'a prima, au a documentá, cà sunt romani gr. or. de nascere, cà au absolvatu 8 clase gimnasiale si au depus maturitatea.

Recurentii voru inaintá recursele lor bine ajustate si adresate comitetulu parochialu Multu Onoratulu Domnu Petru Anc'a administratoru protopopescu alu Timisiorii in Maerile Timisiorii, avendu densii a-se presentá subu durat'a publicarei concursulu in sant'a biserica din Calacea spre a-si aretá desteritatea in oratori'a bisericésca si cantarile rituale.

Calacea in 18 Septemvrie 1890.

Emeric Dimitrescu, m. p. *Arcadie Dimitrescu, m. p.*
presedinte com. par. not. com.

In contielegere cu mine: PETRU ANC'A, m. p. administr. protopopescu.

Pentru deplinirea parochiei vacante de clas'a a III. din comun'a Sarandu, protopresbiteratulu Pestesiuului, se escrie concursu cu terminu de 30. do zile dela prim'a publicare.

Emolumintele suntu :

1. Birulu preotiescu dela 100. numere de case câte una vica cucuruzu sfarmatu
2. pamantulu parochialu 20. jugere de clas'a prima
3. Casa parochiala cu gradina.
4. Unu intravilanu separatu in pretiu de 20 fl. la anu.
5. Stólele usuat'e 60 fl. v. a. tóte acestea computate in bani dau suma de 400 fl. v. a. — Se obsérva ca in casu candu alegendulu preotu nu aru fi satisfacutu cu venitulu din cele enarate mai sus, comitetulu parochialu se obliga a solvi in numerariu cele 400 fl. v. a. in trei rate lunarie.

Recurentii voru av'a a-si subscérne petitiunile lor instruite conformu prescrieloru statutulu organicu si regulamentulu pentru parochii adresate comitetulu parochialu subscrisulu in Lugasiulu de sus p. u. Élesd pana la terminulu sus indicatu, — si a-se presentá in vre-o dumineca ori sarbatóre in S. biserica din Sarandu pentru de a-si aretá desteritatea in cele preotiesci.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu TEODORU FILIPU, m. p. protop.

Prin Inaltulu decisu consistorialu dto 18/30 Augustu a. c. Nro 3485. declarendu-se de vacanta statiunea invetiatorésca dela scól'a rom. gr. or. din Ususeu, pentru indeplinirea acestei statiuni se escrie concursu cu terminu de 30 de zile dela prim'a publicare in fói'a „Biserica si Scól'a“.

Emolumintele anuali sunt :

- 1) Salariulu in bani gat'a 147 fl 80 cr.
Pentru familiarulu scólei 12 fl.
Pentru scripturistica 5 fl.
- 2) Doue-sprediece sinici de grâu si doue-prediece de cucuruzu.
- 3) Patru lantie de pamentu.
- 4) Doue-sprediece orgii de lemne din care are a se incaldi si scól'a.
- 5) Cuartiru liberu cu gradina de unu lantiu.

Se obsérva ca conformu decisulu comitetulu parochialu aprobatu prin Venerabilulu Consistoriu diocesan prin decisulu dto 18/30 Augustu a. c. Nr. 3485. alegendulu invetiatoriu, din salariulu anualu specificatu aci este indetoratu a dá deficientulu invetiatoriu George Neagu pana acest'a va fi in viatia anualu : 50 fl. bani, 4 sinici grâu, 4 sinici cucuruzu si 3 orgii de lemne.

Doritorii de a ocupá acésta statiune sunt avisati, cá recursele ajustate conform prescrieloru lezei, si adresate comitetulu parochialu din Ususeu, se le subscérna subscrisulu inspectoru scolaru in B.-Lippa pana la terminulu sus indicat ; precum, si a se presentá in vre'o Dumineca séu sarbatóre in Sta biserica din Ususeu spre a 'si aratá desteritatea in cantare si tipicu.

Se notéza ca acei recurenti cari prelanga cualificatiunea prescrisa prin lege, eventualu vor potea dovedi ca au si desteritatea in infintiarea de coru vocalu vor avea preferinta.

Ususeu in 1/13 Octomvre 1890.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: VOICU HAMSEA, m. p. protopresviteru inspect. scol.

Pentru vacant'a parochia inbinata cu postulu invetiatorescu din M.-Seic, in protopresviteratulu Beliu, se escrie concursu cu terminulu de alegere pe 23 Octomvre, v. a. c.

Dotatiunea preotiesca :

- 1) Birulu câte o messura dela casa, 95 case 90 fl.
 - 2) Pamenturi aratóre si fenatie de 14 cubule de semenatura, à 7 fl. 98 fl.
 - 3) Stólele indatinat'e pentru inmormentari cununii si botezu 90 fl.
 - 4) Dela tóta cas'a o di de lucru a 40 cr. 35 fl.
- Dotatiunea preotiesca 313 fl.

II. Dotatiunea invetiatorésca.

- 1) Salariulu invetiatorescu in bani 16 fl.
- 2) 12 cubule de bucate 48 fl.

3) 8 stangeni de lemne din care are a-se incaldi si scóla 16 fl.

4) 95 portii de fen à 10 cr. 9 fl.

Dotatiunea 89 fl. — Dotatiunea preotiesca 313 fl.
Dotatiunea invetiatorésca 89 fl. De totu 402 fl.

Recurentii au a-si substerne petitulu instruitu cu documentele necesarie si adresat comitetului parochialu din M.-Seic, la subsemnatulu protopresbiteru in Ucuris (Ókrós) pana la terminulu sus indicatu.

Pentru comitetulu parochialu: **PETRU SUCIU**, m. p. protopresviteru.

—□—

Pentru deplinirea parochiei vacante de class'a III. **F.-Osiorheiu** cu fili'a **Fugheu**, protopresbiteratulu Oradiimari, se escrie concursu, cu terminu de alegere pe 4/16 Noemvre 1890.

Emolimintele sunt:

I. Din comun'a matre **F.-Osiorheiu**:

- a) Casa parochiala cu intravilanulu pretinuta in 60 fl.
- b) $3\frac{1}{4}$ jughere catastrale pamentu aratoriu, si unu fenatiu 56 fl.
- c) Dreptulu de pasiunatu pentru 10 vite 10 fl.
- d) Competinti'a de biru 12 cubule cucuruza 60 fl.
- e) Dela 40 numeri câte o di de lucru 16 fl.
- f) Venitele stolare 45 fl.

II. Din fili'a **Fugheu**:

- g) Intravilanulu parochialu computatu in 16 fl.
 - h) $3\frac{1}{2}$ jughere catastrale pamentu aratoriu si unu fenatiu 65 fl.
 - i) Dreptulu de pasiunatu pentru 5 vite 5 fl.
 - j) Competinti'a de biru 7 cubule cucuruza 35 fl.
 - k) Dela 25 numeri câte o di de lucru 10 fl.
 - l) Venite stolare 25 fl.
- De totu 403 fl. v. a.

Recursele ajustate conformu prescrieloru stat. org. si adressate comitetului par. din **F.-Osiorheiu**, se se trimita subsemnatului in Oradea-mare, pana in 19/31 oct. a. c. — avendu recurentii pana la alegere a-se presentá in s. biserica din **F.-Osiorheiu**, spre a-si aretá desteritatea in cele bisericesci.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu: **TOM'A PACALA**, m. p. protop.

—□—

Pentru deplinirea parochiei vacante din comun'a **Dorgosiu**, — Protopresbiteratulu Lipovei — prin acésta se escrie concursu cu terminu de 30 de zile dela prim'a publicare.

Emolumintele impreunate cu acésta parochia sunt:

- 1) Una sesiune de pamentu.
- 2) Birulu preotiescu dela 150 case.
- 3) Stol'a usuata.
- 4) Unu intravilanu parochialu.
- 5) Venitulu, biru si stol'a dela fili'a **Mézdorgosiu**. Aceste emolumente computate in bani dau unu venitulu anualu siguru de 500 fl. v. a.

Alegendulu preotu e indatoratu conform §. 8. din Regulamentu a dá jumătate din venitulu parochialu orfanoloru remase de reposatulu preotu **Vasilie Cismasiu** — pana la 1 anu dela mórtea acestuia, adeca pana la 18/30. Septemvre 1891.

Concurentii pentru acésta parochia au a-si substerne recursele lor adressate comitetului parochialu si instruite

conform prescrielului statutului org. si regulamentului pentru parochii — subsemnatului Protopresbiteru in **B.-Lippa** — pana la terminulu sus aratatu; precum si a-se presentá in vre-o Dumineca séu serbatóre in Sft'a biserica din **Dorgosiu** spre a-si aretá desteritatea in cele rituale.

Dorgosiu la 19 Septemvre (1. Octomvre) 1890.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **VOICU HAMSEA**, m. p. protopresviteru.

—□—

Pentru indeplinirea statiunei invetiatoresci vacante dela scól'a rom. gr. or. din comun'a **Zabaltiu**, — protopresbiteratulu Lipovei — se escrie concursu cu terminu de 30 de zile dela prim'a publicare.

Emolumintele sunt:

1. In bani gat'a 120 fl.
2. In naturale: a) 9 sinici grâu à 6 fl. 54 fl.
b) 9 sinici cucuruza à 5 fl. 45 fl.
3. Pentru $1\frac{1}{2}$ maje sare 7 fl 70 cr.
4. Pentru lumini 4 fl.
5. Pentru clisa 30 fl.
6. Pausialu scripturisticu 5 fl.
7. Diurne pentru conferintie 10 fl.
8. 8 stingini de lemne din care are a-se incaldi si scól'a in de valóre 24 fl.
9. 4 lantie de pamentu.*)

Doritorii de a ocupá acésta statiune vor avea recursele lor ajustate conform prescrieloru legii — adressate comitetului parochialu din **Zabaltiu**, — a le substerne subscrisului inspectoru scolariu in **B.-Lippa** pana la terminulu mai sus indicatu precum si a se presentá in vre-o Dumineca séu serbatóre in Sft'a biserica din **Zabaltiu** spre a-si aretá desteritatea in cantare si tipicu.

Zabaltiu, 2 Septemvre 1890.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **VOICU HAMSEA**, m. p. prot. insp. cerc. de scóle.

—□—

Se escrie concurs pentru postulu de capelanu temporal pe langa parochul neputinciosu **Zacharia Roxin** din parochi'a de clas'a a II-a **Tamasd'a**, (protopopiatulu Tincei) cu terminu de alegere pe 26. Octomvre (7. Nov.) a c. pana candu recurentii vor avea a-si substerne recursele instruate conformu statutului org. la subscrisulu protopresviteru in **Cef'a** (Cséffa comit. Bihar.)

Emolumintele sunt: jumetate din tóte venitele parochiali; anume: $\frac{1}{2}$ sesiune pamentu aratoriu, birulu dela 100 Nre câte $\frac{1}{2}$ vica de cucuruza si jumetate din stolele usuata, avendu alegendulu capelanu a-se ingriji de cortelu pana la vacanti'a definitiva a parochiei, candu conformu §-lui 4. din regulamentulu pentru parochii devenind parochu, va ocupá cas'a parochiala.

Tamasda, 1890. 17/29 Septemvre.

Comitetulu parochialu.

Prin **IOSIF VESS'A**, m. p. prot. Tincei.

—□—

*) Punctulu 9 din concursulu acest'a in cei 2 numeri anteriori din eróre s'a lasat afara, prin acésta se rectifica.